

Via gaudetia Antiochia

Antiochia

secundum Adalbertum in
Prosenice 2013

Vojtěch Hýbl a jeho tým turnusu C

Všechny vědecké kruhy shodnou se na tom, že tato radostná cesta začala se psát v neděli 4. srpna 2013 ve 13:25, jak o tom svědčí nalezený počítačový soubor word firmy Microsoft. Co bylo již 17x před tím svědčí jiné knihy. Uvažování o Antiochii v Prosenicích rok již staré jest a o prázdninách roku 2013 tento čin zvaný Antiochia konečně učiněn byl.

Původně uvažováno již dříve bylo, že Antiochia v této obci se uskuteční a to v roce 2005, avšak farnost tato dostala nového duchovního správce, proto rozhodnuto bylo, že pole Antiochie se přesune do Jezernice a na Prosenici pomyslelo se tedy až v roce 2012 za vlády faráře z Oseka nad Bečvou a administrátora této farnosti Prosenice nazývané, Jana Křtitele a sv. Antonína ctící P. Pawla Bilinskeho.

Turnus A ve své kronice podává zprávu o prvních svých misiích pod vedením P. Petra Utíkala, kaplana to Drahotušského, který si vzal 7 pomocníků k sobě, aby tyto misie vykonány byly a po 14 dnech dalšímu turnusu předány. Fara prosenická za účelem zkoumání dávno již před tím prozkoumána byla a P. Jaroslav Kníchal, vojenský kaplan v Praze sídlící a zde často pomáhající dovolil tuto misii, aby přišla a Kristem území naplnila.

Další turnus, jež vedl vládce – bohoslovec Michal. Ten měl pouze ženské vojsko v počtu 4 a později jen dvou žen. Vojtěchem 2x byl navštíven a udržoval mnoho úspěchů jeho předchůdců a těšil se úspěchům dalším, než byl nucen tuto vládu po dohodnutých 14 dnech předat Vojtěchovi, který zatím jen tušil, že počet jeho vojska se bude pohybovat kolem 7 válečníků převážně mužského pohlaví.

Začátek evangelia byl nenávratně ztracen a také jeho některé části, které se však dají rekonstruovat ze zápisků jiných členů vojska vládce Vojtěcha.

Čtvrtek 1.8. 2013 – sv. Alfons z Liguori,

pátek 2.8. 2013 – první v měsíci

1¹ Začátek turnusu C ve farnosti Prosenice v arcidiecézi Olomouc se udál takto:

² Za vlády Michala z turnusu B, v posledních 3 dnech jeho vlády přijel na svém osobním kole Vojta s nekalým úmyslem srazit a pokořit tohoto vládce a nastolit novou demokratickou vládu.

³ Stalo se však, že cestou zabloudil (a) v Radslavicích, pak v Grymově a když už konečně svým kolem dobil Prosenice, přehlédl vládnoucí pevnost a vydal se na opačnou stranu.

⁴ U elektrárny se pak spiklenecky bavil s těmi, které vzal do týmu osvoboditelů a zavolal generální štáb, aby ho zavedl na správnou cestu.

⁵ Ve čtvrtek 1.8. ve 20:45 dobil opevněný hrad zvaný fara a současné vojsko přistihl ve sledování Hobita.

2¹ V pátečním ránu unavené vojsko spalo skoro až do přípravy oběda, proto se uzurpátor moci rozhodl s modlitbou na rtech prozkoumat teritorium, které již brzy obsadí.

² Když se vrátil z průzkumu, našel otevřenou bránu kostela a vydal se tedy dál, aby zjistil více, jak je na tom okupovaná země s praktikováním křesťanské víry a v duchu bliženecké lásky se bavil s kostelnicemi.

³ Po východu z kostela našel vojsko, kterému stále ještě nemohl velet, jelikož vládce Michal s vojenkami Eliškou a Irenou ještě stále držely pevně otěže moci a projevil, že má hlad a chce jíst.

⁴ Avšak vládce držeje ještě pevně vládu řekl, že tu vládne a platí zde jen jeho slovo, nikoho však nenechá zemřít hladem, protože to si vzít na svědomí nemůže.

⁵ A tak budoucí vládce musel pokorně přijímat pohostinství i pro svou družinu.

3¹ Budoucí vládce tedy celý den pečlivě plánoval útok a neustále přemlouval starou vládu, aby se mu podrobila, avšak jeho pokusy se nesetkaly s úspěchem.

² Velkou nadějí budoucí panovník svěřil do Dennyho, který přijel přesně ve 3 hodiny. O hodinu později pak dorazila Maruška a Martin a o něco později Eliška.

³ V pět hodin začal místní kněz, o. Pavel, slavit mši svatou a již bylo jasné, že svržení moci turnusu B se podaří tím více, že další voják, kterému říkali Eliška, zběhl domů.

⁴ Za tento trestný čin hrozí vojákovi jeden rok domácích prací, nic však na to nedbal a Michal viděl, že jeho kapitulace se blíží.

⁵ Proto se podrobil a ukázal teritorium novému vládci a jeho vojsku. Vládce Vojtěch měl však jiné vladařské povinnosti a pověřil své vojsko k řádnému prozkoumání terénu.

4¹ Během vojenského zkoumání terénu se nový tým vojáků rozrostl ještě o Pavla a Jindřicha, ale vládce Michal ještě nekapituloval.

² Vojtěch si však starého vládce zavázal poslušnosti a pozval ho na první kolečko, což je strategické plánování tohoto vojska. Vojenská vláda se představila a vytyčila svoje cíle.

³ V sobotní ráno ještě vládce Michal vykonal bohoslužbu slova, což byl poslední historický krok jeho vlády. Nové vojsko vzdalo Michalovi poslední poctu a oba vojáky poslalo domů.

⁴ Pak si začalo plánovat svou vládu a vykonalo pouť na tento úmysl.

⁵ Tato pouť konati se měla v Radvanicích, nicméně Radslavice se ukázaly vhodnější, ač původně nebyly cílem.

Podle zlomků od Elišky zde existuje jiná verze výkladu:

„nezabloudil, pouze se splašil jeho oř.“

Vědci doposud bádají, co bylo příčinou nepřímého příjezdu vládce Vojtěcha.

Z Via Gaudencia se našlo jen několik málo zlomků o následujícím dni, proto zde je zavedena historická správa od Elišky, která má vysoký stupeň věrohodnosti.

Avšak Radwanstein je zřejmě osada Radvanice a Radslavstein Radslavice, nicméně původ těchto míst a případný důvod případné záměny je vědcům doposud nejasný.

Je však oprávněný důvod se domnívat, že jde o vojenskou strategii měnění názvosloví. Podobně je to se slovy pouť /Vo 4,5/ a křížová výprava. Zřejmě jde o stejnou akci, ale vědci se nemohou shodnout na tom, zda to byla pouť nebo křížová výprava. Z historických okolností to není možné zjistit.

Sobota 3.8. 2013 – první v měsíci

Na vědomost se dává, že dne 3.8. roku 2013, první sobota v augustovém měsíci se staly tyto události:

Brzo ráno, kdy spor se držel kolem pevnosti nazývané Farahouse a živočišstvo všeho druhu se probouzelo ze spánku, vstávala i družina pod vedením vládce Vojtěcha, zvaného též Zapomětlivý. Po vydatném ranním pokrmu (před tím následovalo nasycení duše bohoslužbou slova) /srov. Vo 4,4/ se družina domlouvala na strategii k obležení Prosenštejnu. Úkol to byl nelehký, dlouho jsme se s ním prali, ale nakonec nás zmohl hlad. Tento nepřítel přišel z nenadání a to, prosím, bez ohlášení. My jsme se nedali a nepřítel zahnal do úzkých, jelikož poodhalil své slabiny. Jako výzbroj byly použity lžíce, talíře a plný kotel guláše. Po tomto boji následovala zasloužená siesta. Po siestě jsme se vrhli na nový strategický plán. Tentokrát jsme využili vše, co nám bylo dáno do vínku. Tím pádem přišly na řadu i naše hlasivky a hbité prsty při hře na dřevěný nástroj zvaný keyboard. Abychom nelenili a neklesla naše morálka, vydali jsme se na křížovou výpravu do Radwaňbergu. Po cestě nás trápila žízeň, kterou jsme přemohli pevnou vírou a vůlí. Když jsme z dálky zahlédli hradby a mohutné věže, trochu jsme se polekali, ale jelikož vládce Vojtěch je muž činu, pustil se vpřed jako první. Do pevnosti jsme nepozorovaně proklouzli skulinou ve zdi a objevil se nevídaný prostor zaplněný obrazy, zlatem, mramorem, kvítím a dřevěnými lehátky. Usadili jsme se lapající po dechu a rozhlížeje se po nevídaném prostoru. Začala mše svatá a my plni naděje a duchovního povzbuzení z této mimořádně úspěšné výpravy, vydali jsme se zpět do pevnosti. Má hlava děravá zapomněla dodat, že křížová výprava došla do Radslavbergu a přesto byla úspěšná. Do Radwaňbergu to vezmem příště. S pověřením od vládce zapsala Eliška.

Některé vědecké kruhy se domnívají, že nikdy neexistoval začátek evangelia podle Vojtěcha, protože neexistují o tom žádné hmatatelné důkazy a to ani důkazy v elektronické podobě a podobně je to i se zlomky – útržky textu. Tento historický dokument je dokument mnoha autorů, zřejmě vojska okupujícího prosenickou faru.

5¹ Vojsko plánovalo ve velkém úsilí, potom v odpoledním čase část vojska byla různě rozmístěna na území Prosenic.

² Na sběr proviantu pro celý regiment byl poslán Martin do Přerova, by to přivezl na motocyklu, který patří Pavlovi.

³ Odpolední pout' se šla jistým krokem do Radvanic, než od civilisty bylo jim oznámeno, že hradby před nimi patří Radslavicím. Vojsko pokračovalo strategicky dobře, že šlo dál, přestože území patřilo jinému panství. Došlo ke krásnému sblížení při mši svaté.

⁴ Cesta zpět nebyla přímočará, ale kolem hospody a před hospodou u kostela jsme našli mládež a pozvali ji na naši pevnost. Hned nás bylo víc a docela jsme se družili. Morálka vojska je výborná, Prosenice dobijeme.

⁵ Vojenská jednotka je samostatná, nečeká na opozdilce s večerí.

Neděle 4.8. 2013 – 18. v mezidobí,

neslaví se sv. Jan M. Vianney

6¹ Povinností mužstva je nedělní účast na mši svaté, kterou slavil sám pan farář otec Pavel. Celá jednotka i všichni místní občané, farníci v počtu zhruba 50 duší se této slavnosti zúčastnili a vyslechli všechna povzbuzení duchovního správce.

² Vládce Vojtěch při této slavnosti vyznamenán byl službou akolyty a vyzván milým duchovním otcem, aby promluvil k lidu o Antiochii a nové vládě, která s velkou slávou z různých krajů země české přichází.

³ Potom všichni vyzváni byli, aby nedělní odpočinek prožívali, avšak udělali všechno proto, aby farníci se na farní pevnosti sejít mohli ve večerních hodinách a vojsko se prostřednictvím nich lépe seznámilo s bojištěm prosenickým.

⁴ Do této činnosti všichni rytíři prosenické fary aktivně se zapojili a dělali vše proto, co mohli.

⁵ Také farníci, z nich 6 pozvání přijalo, spolupracovat se na tomto díle dobrovolně a bez násilí zbraní rozhodli, což k povzbuzení družiny rozhodně jest.

7¹ Co opomenuto by býti nemělo, jest to, že Martin opět motocykl nastartovati ráčil a tentokrát na bojiště loučské, kde rytíři Antiochie bojovali před dvěma lety se vydal, aby naše uniformy a rozpustné kafe od tama dovezl a fotografii sv. Karla Boromejského učinil, abychom malovati jej nemuseli.

² Co vyzvednuto být by mělo, jest to, že Pavel zvláště zasloužil se úklidem o večerní posezení, Maruška hudbou a každý jednotlivý člen rytířstva svým konkrétním darem, který dal k dispozici všem.

³ Družina vládce Vojtěcha, jenž mírným chce vládcem být, ukázněna časově jest a všechny řády řádně dodržuje ke všeobecnému prospěchu. Modlitbou zvláště, ale i činností prospívá.

⁴ Zítřka s plánem družiny místní úřady seznámeny budou a ke konkrétní spolupráci vyzváni, aby opět dobré dílo z toho vzniklo a mnoho srdcí láskou přemoženo bylo.

⁵ Bůh provází a žehná nám i tomuto místu, to prozatím viděti jest.

Zpráva ministra Jindřicha

4.8., totiž den před 5.8. a dva dny před 6.8. to bylo takto: Brzo ráno Farahouse ještě zařezával. Později ráno zbrojnoši vyrazili na slavnostní mši sv. Na duchu posílení pak (více méně) odpočívali do oběda, věrni příkazu Nejvyššího Velitele (ne, Vojtu nemyslím). Krmě byla výživná a zelená. To odstartovalo dohady, čí tričko má ten istý odstín zelenistý a kdo se tedy může nepozorovaně pokydat svou porcí. Zbroj však zůstala nablýskaná (do té míry, do jaké lze nablýskat bavlnu) v očekávání příjezdu spřátelených vojů. Totiž těch, které při ohláškách po mši sezval náš velitel (ano, Vojta). Jednotlivé odhady počtu hostí se pohybovaly mezi nulou a dvaceti. DJ Denny lákal výraznou moderní hudbou puštěnou z koupelny. Tu později vystřídal konzervativnější pásmo „ticho léčí“. Martin s Maruškou, majíc již secvičené skladby k živé produkci, chopili se varhan. Jednoho mladého domorodce Maruščin výkon přivábil – tázal se, co je to v kostele za koncert. Zanedlouho dorazila na Faragarden srdečná místní farnice, hned nás zasypala pusinkami. V zápětí přijechaly tři generace jednoho klanu, čtyři lidé. Tu nejmladší rovnou naverbovali Denny s Eliškou na zítřejší noční hru, neb místo konání již vynašli. Po bujarých zpěvech z Hlaholu jsme návštěvu propustili výměnou za zbytek jejich buchet a pusinek. Tím jsme si vydělali na večeri. K večeru jsme vytáhli do krčmy, párkrát přehodili míč přes plot, ztratili a znovu našli mobil a vrátili se zpět tak akorát před bouří. Na lepší časy se totiž nejen blýskalo, ale taky na ně pořádně lilo. Podepsán Jindra.

Pondělí 5.8. – možnost slavit

Posvěcení římské baziliky Panny Marie

Zpráva od M je pravděpodobně zpráva jistého Martina, který skvělým způsobem bojoval jako pravý rytíř v Prosenicích sic hodnost rytíře jej má teprve čekat, snad se ji prý dočká.

Dne pátého jest měsíce srpna a první den v týdnu se událo tyto věci nevidané. Hned po probuzení do nového dne i týdne mě něco silného a s nožičkami praštilo

přes nos. Už jsem chtěl nadávat zbrojnoši Dennyemu, že vypustil ducha svého, ale šel jsem podle vůně a nemohl přijít na to, co to smrdí. A potom jsem objevil náš dnešní oběd. Prostě chudáčka králíčka jsme s Eliškou zachraňovali, co mohli, ale těžká zranění jako koupel v mléku a nadvakrát vykloubené nohy i dvojitou koupel v umyvadle s jarem dostal do těla dvě hlavy (palice) česneku a nastoupil cestu směr sauna „trouba“, kde strávil cca hodinu a půl. Hezky jsme se naobědvali, pak byla příjemná siesta, po které jsme šli navštívit místa, kde se bude odehrávat noční hra. S Eliškou jsme si dali ještě svačinu v trávě, posbírali jsme několik palic makovic a obsah jsme si sypali do úst. Mák nám chutnal. Pak byla o půl šesté bohoslužba slova, na které jsme se sešli v hojném počtu sedmi lidí včetně Antiošáků. Po dobré a chutné večeři jsme si dali kolečko, po kterém jsme šli hrát noční hru o Tichošlápkovi. Přišlo 8 mládežníků, někteří se i báli, neboť vydávali různé zvuky. Po návratu na Farahause jsme si někteří dali ještě něco dobrého do žaludku a po té ulehli a vydali se do říše snů. Zapsáno v krajině, kde vládl král Ječmínek, v místě zvaném Prosenice. M.

Král Ječmínek zde v Prosenicích podle pověsti není dokázán, nicméně informace o jeho vládě by mohly být z vědeckého hlediska zajímavé.

8¹ O nedělním dnu v Buku, ve spřáteleném to území, byl úspěšný lov králíka, kterého pan Kříž daroval novému vojsku, jež získávalo zkušenosti na nově získávaném území. Někteří hladoví jedinci se hned na úlovek vrhli a ten utrpěl těžká zranění. Na štěstí příloha k němu byla bez závad a o pondělním dni se stačil sníst.

² Pondělního dne byli vysláni 4 důstojníci, aby kontaktovali místní zastupitelstvo. Ti hlásili veliteli, že situace je příznivá, všechno potřebné vyhlásí a spolupracovat budou. Také další kontakty důležité předali o vedení hasičů, z nichž nejznamenitější je pan Skopal Josef a nejznamenitější sokolník Švedik Zbyněk.

³ Noční bojová výprava byla úspěšná, neboť většina protivníků se bála a nabídla vojenskou spolupráci. Bylo jich na nás přesila devíti.

⁴ V brzkém ránu pondělního dne sám velitel navštívil nedobyтую pevnost Radvanice a zjistil, že místní vojko mívá bohoslužby pravidelně v pondělí. Za týden tedy zaútočíme a Bůh nám bude žehnat.

⁵ Po dobré zkušenosti s králíkem rozhodl se sám vládce, že bude vojsku vařit. Bůh je všechny ochraňuj.

Společenství Antiochia

Vás zve na tyto akce:

Pondělí 5.8. ve 21:30 na noční hru pro mládež od 12 let
„LEGENDA O TICHOSLÁPKOVI“.

Sraz u hostince v obecním parku.

Úterý 6.8. v 16:30 na posezení knězem na místní faře.

Středa 7.8. v 15:00 rodiče s dětmi na
MALÝ SPORTOVNÍ DEN v obecním parku.

Soutěže i malé odměny budou příjemným překvapením.

Čtvrtek 8.8. v 19:00 zveme všechny občany i občánky na
POSEZENÍ U TÁBORÁKU na místní faře

(naproti kostelu a hostince u kostela).

Co se dá opékat si, prosíme, vezměte s sebou.

Pátek 9.8. v 15:00 rodiče s dětmi na
DOBRODRUŽNOU CESTU ZA POKLADEM,

sraz v obecním parku.

Sobota 10.8. ve 14:30 rodiče s dětmi na
POHÁDKOVÝ VÝLET, který začne u kostela v Prosenicích.

Na neděli 11.8. plánujeme premiéru divadla. Kdo z místních herců by se rád zapojil, ať se přihlásí na faře. Domluvíme se na angažmá i na scénáři.

Všichni jste srdečně zváni.

Úterý 6.8. 2013 – Proměnění Páně

9¹ Církev slaví svátek Proměnění a vojsko na Antiochii ve své tvrzi a jejím okolí také slaví. Sám Vojtěch spolu s Jindřichem rozhodli se ujmout polní kuchyně a všechno k nasycení vojska učiniti. Bylo zabito prase, chyceny ryby, vykopány plodiny země a vybrána vajíčka, místní pekař prodal výborný chléb i rohlíky.

² Nicméně Vojtěch jak na trní byl, neboť z kuchyně neměl velkého přehledu nad svým vojskem, to však této situace nezneužívalo, ale dělali vše ke cti a chvále Boží a morálka byla výborná.

³ Do pevnosti přišel Dominik, aby vypomohl při misii v Prosenicích konané a byl přijat. Zároveň však opouštěl bojiště Martin, aby bojoval někde jinde, Bůh mu pomáhej. Martin ještě naposledy použil pavlova motocyklu a dobyl pevnost drahotušskou, aby uloupil její poklady, především mošt.

⁴ Na věčnost vyprovázena žena Eva 83 lety od Boha obdařená a řádný kněz do země ji uložil.

⁵ Dělo se vše k přípravám zítřejšího dětského veselí a také ke svátosti smíření a duchovnímu rozhovoru s knězem Pavlem z Dlouhé Loučky sem poslaným. Zvláště na večer posláni byli všichni vojáci, aby se setkali s místními lidmi a pozvali je také na dětské veselí.

Jen útržek zprávy od Pavla se našel, aby porovnal Vojtěchovo svědectví.

Dopoledne jsme byli v parku a hrou čekali na děti, abychom je pozvali na zítřejší dětský den. Neúspěch nám nekazil náladu, povídali jsme si, kopali s míčem a bylo nám spolu příjemně. Martin dnes odjížděl a tak jsme ho vyprovodili k vlaku. Těšili jsme se na setkání s knězem Pavlem. Měl o všem velký přehled a umí o víře mluvit. Já, Pavel, s Dominikem, který dnes přijel, jsme šli cestou poznání obydlené země tam za tratí. Prošli jsme Radvanice a v Buku navštívili ženu pana Křížka, který nám donesl králíka, zeleninu, vajíčka i dobro ze svého srdce. Nebyl doma, ale představili jsme se jeho ženě, popovídali si o nás a naší práci tu v Prosenicích. Je to věřící vstřícná žena. Mluvili jsme s více lidmi o našich akcích, ale příslib účasti nebyl. Spěchali jsme na večeři a nakonec smažení padlo na mě.

Zřejmě velitel neměl již s kuchyní trpělivosti a raději zvolil jiné zábavy v podobě svých povinností.

Je dnes Proměnění Páně a tak i večer byla adorace s Pánem v kostele. Náš čas tu plyne v modlitbách i ve vzájemných hovorech o otázkách, jenž máme od lidí kolem. Proto jsme tu a jsme tu rádi. Cítíme Pánovu lásku a je nám dobře u srdce. Pavel Kacar.

Středa 7.8. 2013 – může se slavit sv. Kajetán nebo Sixtus II., jinak den všední

10¹ Cyklokočár hned z rána jel s vládcem Vojtěchem k dobytí hradeb Buku, kde kaplička překrásná jest a místo k modlitbě příhodné. Hned brzy po ránu vojsko připraveno bylo v kostele a slavnostně nastoupeno za účelem společné modlitby.

² Po modlitbě byla práce potřebná především na údržbu oken místní svatyně, Jindřichem, Dominikem i Pavlem vykonána. Ostatní vojsko konalo úklid popadaného ovoce, aby bitevní pole řádně bylo připraveno k dalším činnostem. Ve večerních hodinách byla vzorně posečena tráva tohoto pole.

³ Dětských radovánek se zúčastnily jen tři děti. Málo to rodí zdejší matky potomků a brzy je posílají na zkušenou do jiných panství.

⁴ Svatý Kajetán provázel dnešní den. Večer pak přišel zkontrolovat kázeň mužstva sám duchovní otec této farnosti, kafe mu k povzbuzení uvařeno bylo a jeho humor převelice bujarý byl, takže jeho návštěva mužstvo rozveseliti ráčila.

⁵ Plnění plánu si celý oddíl pochválil a ke spánku po modlitbě se odebral, aby na zítřek bujaré táborákové oslavy řádně připravil a dobyl dalších hradeb ne pro sebe, ale pro Nejvyššího. Ten, ať nám všem žehnati v dobrém konání ráčí.

Na bojišti se našla část deníku Dominika své milé. Čitelnost vzhledem k místu nalezení je mizerná, takže tu máme jen tuto rekonstrukci:

Můj milý deníčku, dnes je středa 7.8. 2013. Nevím přesně kolikátý den je tato fara v obležení Antiošáků, ale náš tur by zde měl být, pokud dobře počítám, už 5 dní, což je mimochodem dost dlouhá doba na to, aby si člověk zvykl vstávat do časných ranních hodin. Bohužel my (já), co jsme rádi, když si poležíme o trochu déle, jsme si nezvykli. A tak to také dopadlo při ranním breviáři, ale vydržel jsem já i ostatní. Po té následovala snídaně, kde jsme snědli, co se dalo, protože před námi byl dopolední program v podobě sbírání jablek na zahradě a následně přípravná služba anebo byl na program úklid kostela – spíš tedy zametání a ometání pavučin

s umýváním vitráží. Jablek bylo nepočítaně, bohužel však nejedlé. V kostele jsme balancovali na žebřících a tahali vysavač do výšin. Najednou bylo všude více světla a byli jsme pochváleni jednou paní s krycím názvem kostelnice, která nám později donesla i koš brambor a zmrzliny. ...Ve 3 odpoledne se konal dětský den, kterého se zúčastnily pouhé 3 děti – Vítek, Tonda a Terka...Z asi 10 her, co Jindra s Eliškou nachystali se uskutečnila jen jedna a potom se hrálo na jelena. Bohoslužba slova, večere... no a potom nás navštívila jedna domorodkyně, která jela kolem a zastavila se zeptat na program. Ještě v průběhu její návštěvy nás navštívil otec Pavel, který zůstal asi půl hodiny. ...a večerním kolečku pomalu, ale ochotně uléháme do spacáků... A ty, můj milý deníčku, bys měl jít také. Dobrou noc. Tvůj Dominik.

Čtvrtek 8.8. 2013 – den oslav sv. Dominika

11¹ Číslo 3 je symbolické pro prosenické pole, neboť na bojišti jen vyjimečně se dosáhlo čísla vyššího a to už je 7 dní po příchodu nové vojenské křesťanské vlády, čtvrtek, den, kdy se slaví Dominik.

² Jelikož jeden z rytířů zde nese jméno Dominikovo, bylo třeba na jeho počest uspořádat hostinu, které i místní duchovní se účastnil. K přípravě této hostiny se dalo celé vojsko dohromady.

³ Dnes čas byl vojenského školení, které v podobě kafeteze k tématu mluví o víře po prvé se konalo.

⁴ Táborákové veselení, na něž i prostí civilisté zdejšího bitevního pole darovali své úlovky, začalo v příhodný čas. Také kněz Pavel připojil se k těmto oslavám, avšak pozvání přijali jen tři další – Vanesa, Lukáš a Daniela, na tomto poli však nebydlící, ale až v západních Čechách běžně se nacházející, poseděli s námi.

⁵ Zahráli jsme jim Popolušku a pohostili je z jejich zásob, náš byl jen oheň, dar Boží. Při onom veselení spojil se s velitelem kněz Stanislav žádaje pokorně, aby nás mohl navštívit, inu pozván byl na zítřejší křížové tažení a také na oslavy nanebevzetí Panny Marie.

Na dalším z útržků zpráv o bitvě v Prosenicích se nenašel podpis, ale vědecké kruhy vč. grafologů mají za to, že to byla zpráva Marušky, která se již chystala opustit vojenské pole, na které bude dlouho vzpomínat. Avšak, jak dějiny ukázaly, brzy se opět vrátila – Bohu díky.

Ranní vstávání začíná nám činit stále větší útrapy a tak se stalo, že se dnes ranní morálka protrhla na plné čáře, a to v čele s vedoucím. Dopoledne proběhlo nenuceně. Po obědě s příchutí pečených brambor jsme se dočkali první katecheze na téma jak mluvit o víře s nevěřícími, pročez jsme se večer chystali na velký tah – táborák. S účastí se to mělo tak, že po 19. hodině, kdy jsme čekali plný zástup návštěvníků, jsme otevřeli vrata dokořán a přizvali k ohni alespoň 3 kolemjdoucí, avšak už známé tváře Lukáše, Danu a Vanesu. Kolem 8. nás přišel potěšit ještě otec Pavel. Strávili jsme hezký večer s jídlem, pitím a komáry. Komáři však nepřišli v dobrém a vytáhli na nás své zbraně, což nás po nějaké době donutilo stáhnout se do úkrytu. Mládež se rozprchla kolem 9. a otec také někam zběhnul.

Pátek 9.8.2013, den, kdy má svátek

sv. Terezie Benedikta od Kříže, vl. jménem Edita Stein

12¹ Vojska v páteční den při týdenním výročí obležení turnusem C pod vládou Vojtěcha pomalu ubývá. Maruška dostala jiné důležité poslání a odjela. Mužstvo se s ní rozloučilo se všemi poctami.

² Následně se připravovalo cvičení k pokladu vedoucí a odpoledne vypukla bitva o poklad, které se zúčastnilo vojsko celé, z civilistů pak 4 děti – Terezka, Vítek, Marian a Andrejka a 2 další dospělí, takže pěších bylo 11, protože mnich Dominik na faře ukryt byl.

³ Na věčnost opět byla vyprovázena jedna paní z nedalekých Radvanic, voj však měl jiný úkol k pokladu směřující.

⁴ Po tažení k pokladu rozhodli jsme se pro křížové tažení při křížové cestě po vesnici, kterou voj řádně strategicky promyslel, započal před kostelem a vyvrcholil u hrobu kněží. Důležitá stanoviště byly všechny budovy veřejného charakteru od úřadu, zastávky, hřiště i hospody jakožto i památek křesťanských, kterých se v obci mnoho nachází.

⁵ Navštívila nás také mládež Daniela, Lukáš a Vanesa, vládce Vojtěch navštívil místní krčmy proti kostelu a našel tam dobrého křesťana. Těžké je toto pole vojenské, ale dobito být musí.

Armádní historik Denny poskytl svou zprávu novodobým historikům:

Ze čtvrtka se odehrála spousta věcí a událostí. Většina turnusu jsou odvážní a k boji připraveni, tak není divu, že je probudilo pár ran shozených jablek

nepřátelskými stromy na střechu svatyně tichého spánku, kterou v danou chvíli, díky Bohu, neosidloval náš vůdce Vojtěch. Morálka a hlavně počty našeho vojska upadají. S lítostí v srdci oznamujeme, že dnes naše řady opustila Maruška, jedna z nejzkušenějších dobyvatelek z našich řad. Nyní jsem já a Vojtěch posledními přeživšími zkušenými válečníky. Dnes nás čekala bitva proti mláďatům místního tvorstva, kterou jsme vyhlásili a důmyslnými, strategickými kroky naplánovali jednoznačnou výhru. Před vysláním výpravy jsme se psychicky i fyzicky řádně posilnili. V našem panství farahouse jsme v průběhu výpravy nechali hlídat rytíře, prince Dominika skromného, který mláďatům po jejich úspěšném zjetí poskytoval duchovní poradenství. Po vytouženém odpočinku jsme na oslavu vítězství a uzavření míru s celým Prosenštejnem vykonali křížovou výpravu, a věříme, že další námi pořádané výpravy proběhnou v míru a pokoji. Denny.

Sobota 10.8. 2013, dne svátku sv. Vavřince

13¹ Mučedník Vavřinec, jenž má dnes svátek, vedl nás po celý den, 3x voj slyšel tento příběh. Kněz Stanislav se rozhodl navštívit tvrz Antiošáckou a poskytnout vojsku všechny kněžské služby.

² Ráno se všichni zabývali pohádkami, neboť pro odpočinek prosenickým byl slíben pohádkový les, avšak přelo a s lesem bylo ámen, neboť se stal mokřým a celý den bylo zima jakožto i v noci.

³ Nečekalo se mnoho prosenických dětí a tak tato práce pozvolna se konala. Zato však dva Vítek a Adam, kteří přišli, byli radostně uvítáni a zabaveni nejen všemi těmi pohádkami tak, že se jim nechtělo odejít a bylo to dobře.

⁴ Ukázán jim byl kostel od vrchu věže až do sakristie a výklad k tomu s nadšením poslouchali a také pozvání na mši svatou s radostí přijali načež matka jednoho z nich svou vděčnost zeleninovými dary prokázala.

⁵ Pak prošli jsme se bojištěm všichni společně každý jinou cestou a v kostele na závěr adorace učiněna byla, po níž vojsko sdělilo své dojmy z bitvy načež nás uprostřed toho jednání přepadl generální štáb svou kontrolou a činnost vojska tím přerušil.

14¹ Bylo naplánováno to, co příští týden všechny nás čeká. Všichni rytíři schválili záměr vládce Vojtěcha a dali k tomu své podmínky.

² Ona kontrola dlouho nás nezdržela svou přítomností jako spíše potom svou nepřítomností, neboť ne všichni členové rytířského tažení znali členy generálního

štábu, tak Vojtěch je představiteli ráčil a to mu dlouho trvalo, sic se jednalo jen o tři osoby:

³ Otce Radomíra a otce Petra z Drahotuš a jejich doprovod Janu z Potštátu, která upovídána hodně byla.

⁴ Na zítřejší nedělní slavnost se všichni těší, avšak voje bude ubývat. Nové posláni dostává rytíř Pavel ve svém zaměstnání, do kterého se vrátit musí a také Dominika čekají povinnosti a proto nedělní den stráví doma, avšak brzy se vrátí.

⁵ Teď je třeba k odpočinku a nabrání nových sil, které nám dá sám Nejvyšší.

Neděle 11.8., 19. to v době mezi obdobími, kdyby nebyla, byla by sv. Klára

15 ¹ Jak obvykle v tento čas nedělní z rána se společná farní liturgie slavila, vedl ji pan farář. Další duchovní posilou pro rytířstvo bylo shlédnutí divadlo Kristův rytíř, které o životě sv. Vojtěcha, biskupa pražského vypovídá.

² Pan farář Pavel se staval jen na kafe, neboť v sousedním panství přerovském sv. Vavřince bujaře oslavovali.

³ Místní mladé osadníky, jenž včerejšího dne nadchnul vojenský program pohádkový, vojsko dále poveselilo a místo dvou hned pět jich přišlo na tuto malou veselici. Jména jejich jsou tato: Vítek a Adam, Michal, Radek a Anička.

⁴ Ono veselení na kůru kostelním jsme vyvrcholili a tu přijel otec Petr z generálního štábu, aby shlédnul film o sv. Hildegardě k povzbuzení vlastnímu, mužstvu i místního obyvatelstva. K nim dorazil jen pan Pospíšilík a ještě přišel pan farář.

⁵ Ten pak, otec Pavel, když se vracel na svou tvrz, shledal dva ničemníky a požádal o pomoc voj, který na tvrz oseckou se jeho autem okamžitě vypravil a ničemníky zastránil. Proto generál Petr i rytíř Jindřich a také Denny dostanou zvláštní vyznamenání. Tím skončeno dění toho dne.

Pondělí 12.8., kdy se neslaví žádný svátek

16 ¹ Prvního dne po neděli začali práce pondělní. Vládce Vojtěch s rytířem Jindřichem navštívili místní úřad, ostatní připravovali bojiště na noční cvičení pod

krycím názvem Větnam, které v noci se skutečně uskutečnilo za účasti 19 členů pluku vč. rytířstva Antiochie.

² Na odpolední hodinu byly pozvány děti ke škole her a ty s námi potom šly dobývat Radvanice, kde místní farář slavil mši, pak šly také na noční cvičení.

³ Bylo domluveno, že následujícího dne se rytířstvo Antiochia zúčastní fotbalového klání proti domorodcům.

⁴ Dalšího dne byla také naplánována výprava na Helftýn, které mnozí domorodí obyvatelé dobrovolně se chtěli zúčastnit.

⁵ Boj o Prosenice již trvá dlouho, začíná být znát únava, proto byli povoláni zpět rytíř Martin s rytířkou Maruškou, aby tím posílili zpět do síly sedmi členů vojska.

ANTROPIJA V PROSEVICH

VÁS VŠECHNY ZVE NA...

PONDĚLÍ 12.8.

21.30 NOČNÍ BOJOVKA

MADEJÁ
DĚTI OD 12 LET
SRAZ U FARY

ÚTERÝ 13.8.

8.45 VÝLET SMĚR HELFŠTÝN

VAKEMĚI NA
SRAZ U FARY

STŘEDA 14.8.

15.00 NA MÍSTNÍ FARE

HRY BEZ HRANIC

CCA GO KČI SVAGIINU
NAVRAŤ DO 16.00

ČTVRTEK 15.8.

19.30 TÁBORÁK

PRO VEŠCINY DĚTI

CO CHCETE OPŘEKAT, VENTE
S SEBOU

TĚŠÍME SE NA VÁS
NA VŠECHNY

NA MÍSTNÍ
FARĚ

Úterý 13.8., kdy se neslaví žádný významný svatý

Již dlouho nebyly nalezeny žádné ústřižky jiných zpráv o prázdninovém dění v Prosenicích. Bylo to také tím, že se to zřejmě nestíhalo přepisovat elektronicky a nová doba, která zná jen počítače, lenivá jest přepsat tato nádherná díla významných historiků do čitelného elektronického písma.

Věda tím přišla o významné části dějin rytířstva Antiochie, které vládl vládce Vojtěch. Navíc podle nalezené kroniky tento významný den zaznamenal nějaký poustevník Vojtěch. Všichni grafologové se jednoznačně shodují na tom, že to je zřejmě muž totožný s vládcem Vojtěchem, ale tituly jaksi nesouhlasí, což je doposud neobjasněná záhada. Navíc se v onom zápisu objevil nějaký polní kurát, o němž vědecké kruhy významně pochybují. Má se za to, že tato osoba nikdy neexistovala nebo je tak označena osoba jiná, ba dokonce možná též jako onen poustevník.

Jelikož není jednoznačná shoda mezi osobami a v elektronické podobě se nenalezl žádný zlomek radostné cesty Vojtěchovi, byli historici nuceni použít alespoň následující provizorní text:

13. srpna, jak zde říkají měsíci august bylo mužstvo zocelené i předchozím nočním cvičením na Američany a Větnamce spolu s místními civilisty na již prozkoumaném bojišti za Prosenicemi (či Prosenštejnem) podél řeky Bečvy.

Když se onoho rána 13. srpna či augusta slunce vynořilo nad obzor, přišli 3 civilisté jmenovitě Vít'a Hořínek, Elena a Michala rozhodnutí jít s námi dobýt hradby Helfštýna. Rytíř Denny, jenž ztratil na bojišti svůj rytířský odznak, musel do svého hlavního města znovu jej získat a proto se neúčastnil výpravy na Helfštýn.

Ona výprava byla nakonec velikým bojem, proto jsme se rozhodli využít pekelného stroje, abychom se tam dopravili. Cestou jsme se zastavili v Lipníku k duchovní posile, avšak jeho milost, místní biskup, nebyl ve své katedrále sv. Jakuba. Nezbylo, než aby vojenský kurát pronesl alespoň pár slov duchovního povzbuzení a voj pokračoval kupředu k hradu Helfštýn. Vojsko je to sice ukázněné, avšak když vidí krčmu, musí do ní. A tak v Týně pod hradem bylo veselí.

Když však velitel zavelel k tažení, hned se šlo a hrad byl dobit a jeho poklady získány. Avšak překročil se čas vojenského tažení a vojsko zjistilo, že železný oř z Lipníka na ně zapomněl a muselo stihnout další. Koně dělali, co mohli, avšak někteří byli pomalejší a ztratili se z cesty. Byli sto zachytit jiného železného oře, ale kůň zbrojnoše Jindřicha a zbrojnošky Elišky se oře vylekal a splášil se a železný oř na ně nečekal a zůstali uvěznění v tom městě.

Na jejich záchranu byla povolána četa, která se vrátila zpět a tak všichni rytíři i zbrojnoši se sešli nakonec k fotbalovému klání s domorodci Prosenic. Hráli tedy domorodci proti rytířům a zbrojnošům. Vyhráli naši rytíři ovšem za výrazné

pomoci domorodců, zvláště pak Vojtěcha a Martina, kteří se dali na naši stranu. Další výhodou rytířů bylo, že někteří domorodci pivního moku poněkud více popili v naději, že jejich výsledky budou lepší.

Na závěr úspěšné historické bitvy se v chrámovém prostoru prosenickém konala Cesta světla, na kterou i domorodci rádi přišli v počtu 3, aby nemuseli sedět u bedničky s trubadúry nebo vlastně ještě modernější věci, kterou středověk rozhodně nezná.

Tato bitva pravdivě vyložena a zapsána do kroniky věhlasným prosenickým poustevníkem Vojtěchem.

Středa 14.8., den mučedníka Maxmiliána Maria Kolbeho a předvečer slavení Nanebevzetí Panny Marie

18¹ Když jsme ráno s vojem uctili památku vězně Maxmiliána Kolbeho, rozhodlo se mužstvo rytířské konat oslavy zvané Hry bez hranic na tuto počest. Dělal se k tomu veškeré přípravy.

² Paní Heryánová před několika dny oslavila 8 křížků, proto byla k ní poslána četa, aby vzdala holt. Při tom vyzkoumala, že nejen oslavy 80 let, ale její manžel Heryán oslavil již 87 a společně v chrámu v Prosenicích v neděli farář bude sloužit na počest manželství 62 let trvající slavnostní mši.

³ Hry bez Hranic byly zahájeny i za účasti hostů, kněze Stanislava a také Lenky, kteří rozhodli se navštívit prosenické bojiště. Byly vytvořeny 3 čety, které organizoval generál Dominik a ten také vydával pokyny ke hrám, jež měly všechny ty čety zocelit v jejich schopnostech.

⁴ Ve večerních hodinách v chrámu slavena byla slavnostní mše svatá ke slavení Nanebevzetí nejblahoslavenější Panny a Bohorodičky Marie, které předsedal biskup Stanislav k této slavnosti pozvaný. Sešli se také 3 místní křesťané, varhaník a také většina účastníků her bez hranic, kteří s námi rádi šli, z nichž Vít byl vyznamenán mimořádnou službou ministranta.

⁵ Unavené rytířské dobyvatele Prosenic ještě posílil rytíř Radim, který dorazil po slavnostní mši. Bylo záhodno slavit, proto ještě velitel dovolil, aby mužstvo se zocelilo v technice špehovačské při hře zvané schovávaná. Tato uzavřela den v pořadí 13. vlády vладыky Vojtěcha.

Očividně chybí 17. kapitola. Zřejmě nikdy nebyla napsána a místo ní byla vložena právě ona sporná historická zpráva poustevníka Vojtěcha, u nějž se má za to, že je to totožná osoba jako vladyka či vládce Vojtěch, jak vlastně bylo psáno výše.

Podle jistých tvrzení, u rytířstva Antiochia platí jeden den jako jeden rok a doba vlády jednoho vladyky je zhruba 17 dní, tedy vlastně 17 let.

Vladyka Vojtěch se tedy již zřejmě chystá na odpočinek a podle jistých zpráv bude mírově vystřídán vladykou Vladimírem, který dosud působí na bojišti zvaném Stráž pod Ralskem.

Čtvrtek 15.8., den, kdy celá církev slaví Nanebevzetí Panny Marie jako slavnost

Zpráva, která se našla, náleží rytíři Radimovi, bratru rytíře Dennyho. Z Via gaudeta se našel jen malý zlomek 19. kapitoly pod číslem 5548, jehož rekonstrukce bude níže.

To byl můj první celý den v Antiošáckém hradišti Prosenice. Již od střeďečného čtvrtce byl připraven plán bitvy, avšak až na bojišti dne vyvstal její bezprostřední průběh. Abychom načerpali dostatek sil, nechal nás velitel prospat – ranní modlitba byla naplánována až na 8:00. Po ní následovala vydatná snídaně a 1. fáze nácviku táborákové divadelní hry o Maryši, v jejímž obsazení nechyběli ani místní pacholci a pacholkyně

(autor měl zřejmě na mysli děvečky).

Malý Víťa stíhal během nácviku trénovat také slavnou Béthovenovu skladbu Píseň pro Elišku, Elišku však jeho kompliment výrazněji nezaujal. Lenka s Vojtou hluboce zabředli do diskuse na téma postavení muže (mužů) k ženám, její nepřilíš určité závěry se promítali do celého dne, než nás Lenka společně s o. Stanislavem opustili, neboť nezvládli těžký souboj s časem. Také Eliška se s námi odpoledne rozloučila. Po snídani a nácviku divadla se část našeho mužstva vydala na návštěvu k paní Huňkové, po delší průzkumné akci jsme dům s č.p. 102 přece jen našli. Prvotní vzájemný ostych byl rychle překonán, pohostila nás, řekl bych, až příliš štědře. Jen Martin nás opustil dříve, aby se postaral o sytost našich žaludků. Následovala další fáze nácviku divadla, příprava terénu pro večerní táborák a jeho všeobecné zkrášlení snížením výšky travnatého porostu. Jakmile se čas naplnil, nechali jsme vzplanout oheň mezi kameny, nasadili maso na špice a začali jsme opékat. Zavítalo k nám do farních prostor také pár dalších proseničáků, ale mnoho jich nebylo, přihlédneme-li k podniknutým reklamním krokům a všeobecné známosti této akce.

Podle lidového podání vojska bylo 6, 1 host generálního štábu, 5 mladých dětí – Radek, Anička, Víťa, Terka, Míša (holka), Elen na chvíli a 2 starší – pan Pospíšilík a paní Marta Hořínková, maminka Vítko.

Oficiální večerní program byl zahájen divadelní scénkou Maryša obsazenou v hlavních rolích Míšou jako Maryšou, Víťou jako vnukem, Terezkou ztvárňující role pošťačky i smrtky a Jindra jakožto hasič, který byl ve finále hry otráven jedem. Následoval recitál s názvem Ako mal Abrahám obětovať Izáka a ak k tomu nedošlo kvoli Bohu a improvizované scénky inspirované pořadem Partička, které měly největší úspěch – zejména hry Reklamace, Abeceda a Otázky (dialog pouze pomocí vět tázacích). Po té konečně došlo na kytaru již se bravurně ujal otec Petr a zpěvníky a večer jsme zakončili jak jinak, než hymnou Antiochie a kolečkem u táboráku. Radim.

Zde v tomto zlomku je po prvé zmiňka o státní hymně Antiochie. Vědecká obec má za to, že se zpívala pouze při příležitosti tohoto státního svátku, neboť vojsko bylo hudebně málo vzdělané a k hudebním produkcím zpravidla muselo za drahé peníze povolávat posily. Vláda rytířského pluku C proto končí i z těch důvodů, že na následky své nezpěvnosti finančně zkrachovala a nebylo z čeho dále živiti družinu.

19¹ O Nanebevzetí Panny Marie biskup Stanislav vedl ranní chvály před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární a celému pluku požehnal. Spolu se svou kancléřkou Lenkou byl celý půlden na bojišti při vyjednávání.

² Odpoledne se chystalo táborákové klání, aby si mužstvo odpočalo. Eliška byla převelena na dovolenou a přišla posila z generálního štábu, aby se při táboráku ujala hudební produkce.

³ Kvůli případným kontrolám bylo nacvičeno i s místními obyvateli divadlo Maryša a Abraham a při táboráku Partička. Za společných modliteb mužstvo odcházelo do svých stanů.

Je zajímavé, že Vojtěchova radostná cesta Prosenicemi nic nehovoří o státní hymně „Chci, Pane jít cestou tvou“.

Pátek 16. a sobota 17. srpna, kdy se nic zvláštního neslaví

Další zajímavostí je, že následující kapitoly již prokazatelně nebyly psány v hradišti v Prosenicích, ale našly se v Drahotuších, tedy v místě, kde vládce

Vojtěch po přechodném pobytu ve vojenském prostoru Potštát, kde měl spolu s jinými vládci svou jednotku, dále pracoval jako nádeník na odpočinku. Jsou tedy psány s náležitým odstupem v den, kdy se vlády v Prosenicích vzdává i kníže Vladimír, v pátek 30. srpna 2013. Následujícího dne pak kníže Vladimír odevzdá zpět bojiště rádné vládě místního pana faráře, který si své ovečky již pohlídá.

20¹ Vojsko vládce Vojtěcha se všemi silami chystá opustit prostory Prosenic a proto uklízí co se dá, zvláště pak zbrojnoš Jindřich s rytířem Dennym, ale pilně se zapojují všichni ostatní.

² Vojtěch naposledy projíždí území, které celou tu dobu okupoval a podaří se mu nechtěně dobít ještě Lazníky. Je fakt, že za své vlády neměl příliš v pořádku mapy, tak se tento omyl dal předpokládat.

³ V odpoledním čase přijel nečekaně kníže Vladimír, který sice ohlásil svůj příjezd, ale plechový kočár mu ujel a proto se jeho příjezd opozdil. Jeho vojsko však dorazilo včas většinou ještě přede mší, kterou slavil místní pan farář.

⁴ Vládce Vojtěch se rozhodl předat vládu knížeti Vladimírovi a jeho družině formou křížového tažení, což se některým z Vladimírovy družiny poněkud přičilo, ale museli poslechnout, neboť Vojtěch stále ještě ukazoval svou moc.

⁵ Vladaření však Vojtěcha unavilo a obtěžovalo, zvláště, když si družina Vladimírova stěžovala na úklid a Vojtěch si balil věci, aby mohl v pokoji následujícího dne odjet.

21¹ Petr z generálního štábu, generál Antiochie, nabídl se Vojtěchovi, že mu odveze všechn potřebný vojenský materiál. Měl rozhovor i s družinou knížete Vladimíra. Ta se dohodla, že z části přespí v rotundě.

² Nicméně ani vladyka Vojtěch, ani kníže Vladimír nevěděli o záměrech svých družin a ztratili tak o nich přehled. Tuto skutečnost zjistili až při ranní modlitbě v sobotu. Chování družin však bylo velice ukázněné a tak si zasloužili jen výtku Vojtěcha, že na taková překvapení není zvyklý a tato lehká nekázeň se obešla bez vojenských trestů.

³ Pak přišel Radek, aby mohl vylézt na věž chrámu a bylo mu to umožněno. Přišel i Vít'a rozloučit se s družinou vládce Vojtěcha.

⁴ Kníže Vladimír se pak mohl dotazovat až do 10:45, kdy se Vojtěch rozhodl opustit hradby Prosenic a vydat se k Drahotuším, posléze pak do Potštátu.

⁵ Martin, Marie, Radim a Vojtěch se pak společně rozloučili. V Prosenicích zůstal jen rytíř Denny, ale jen do 15. hodiny toho dne. Tak pokojně byla předána vláda knížeti Vladimírovi.

V psané kronice se ještě našly útržkovité záznamy, neboť podle vědeckých zkoumání, jeden z posledních rozkazů vladyky Vojtěcha zněl, aby každý jeho voják napsal poslední 3 věty. Z nich se však zachovalo jen několik málo nebo, jak si někteří vědci myslí a zajisté oprávněně, že někteří vojáci v dny vyhlášeného bezvládí, již posledního rozkazu toliko nedbali nebo neměli čas své 3 věty napsat.

Rytířstvo Antiochia C končí, začíná vláda knížete Vladimíra. Zahrada uklizena, kostel uklizen, obec zevangelizována, další jed už na družině knížete Vladimíra. Díky Bohu a všem těm, kteří toto pole dosud obdělávali, pokračujte v pokoji dál.
Vojta

Pátek 16. srpna –

soukromé záznamy z Dennyho Válečného deníku

Toto je můj poslední záznam. V důsledku okupace farahousenu barbarským knížetem Vladimírem a jeho početnějším mužstvem žoldáků a žoldaček naplněným čerstvými silami, jsme byli donuceni kapitulovat. Právě postupně opouštíme naše statky. Všichni odcházíme se ctí, poněvadž jsme se nenechali zlákat nabídkami knížete připojit se k jeho řadám a poslouchat jeho příkazy za dostatek potravy a střechu nad hlavou. Loučím se a příště zas. Vláda padla, zlomte vaz.

Zde Via gaudentia secundum Adalbertum pomalu končí. Podle posledních vědeckých zpráv kníže Vladimír se svou družinou udělal několik významných kroků, jako dětský den o 17 duších, mnoho pěveckých oslav a nechal slavit téměř každý den mši svatou. Víc moc se o vládě knížete Vladimíra neví.

Ještě přece jen existuje malý zlomek z návštěvy Vojtěcha v Prosenicích na sklonku vlády knížete Vladimíra. Ten obsahuje poslední zprávu a závět', kterou končí Via gaudentia Antiochia.

Záhadně se ztratila 22. kapitola spisu, o které se však vědci domnívají, že, jak jinak, zřejmě nikdy neexistovala, byla záměrně vynechána, protože text podepsaný Vojtěchem je podle vědců doplňkem vládce Vojtěcha, který však nebyl zařazen do Via gaudentia Antiochia, ale jako samostatný krátký text.

Fotografie, které byly nalezeny také jako viditelný důkaz působení Vojtěchovy družiny byly bez popisků. Jejich autorem je zřejmě Vojtěch nebo místní historik pan Pospíšilík. Existují však ještě fotografie Martinovy a také Vít'ovy. Dotvrzují sice psaný text, ale ne vždy patří tam, kam jsou v textu zařazeny.

Sobota 31. srpna, den sobotní památky Panny Marie

23 ¹ Vojtěch se nechal pozvat knížetem Vladimírem k poslední návštěvě antiošského pole. Vyjel na svém železném oři 31. augusta v brzkých ranních hodinách a přistihl mužstvo v kostele při zbožné kontemplaci.

² Po snídani mužstvo knížete Vladimíra uklízelo pevnost, přišla také místní prosenická mládež rozloučiti se s tímto pokojným oddílem. Byli to Tereška, Anička, Martina, Míša a také Vít'a a jeho maminka.

³ Naposledy byl učiněn výstup na věž chrámu a slavnostně odzvoněno Antiochii. Z generálního štábu přijel sám generál Radomír, aby odvezl veškerý majetek vojska, po němž nesmí zůstat nic jiného, než jen zbraně Kristovy lásky, které měly být rozdány právě na tomto bitevním poli.

⁴ Ještě nepadlo poledne a vše bylo uklizeno a přišla doba loučení, celé vojsko bylo odvezeno prostřednictvím místního duchovního P. Pawla Bilinského, který nadále bude toto bojiště spravovat již sám s novým vojskem, které je snad vyzbrojenější, než před okupací Antiochijskými vojsky.

⁵ Také vojenský kaplan Jaroslav si oddychl, že okupace již skončila a farnost bude nadále žít pokojným životem.

Závěť

24 ¹ Nadále zůstalo pro všechny náročné dostat se blíže k prosenickým občanům, kteří mají mnoho smysluplné práce. Buď pracují, nebo sportují, jsou aktivní a nic víc nepotřebují. Ani křesťané nepotřebují více modliteb, než jsou dosud zvyklí.

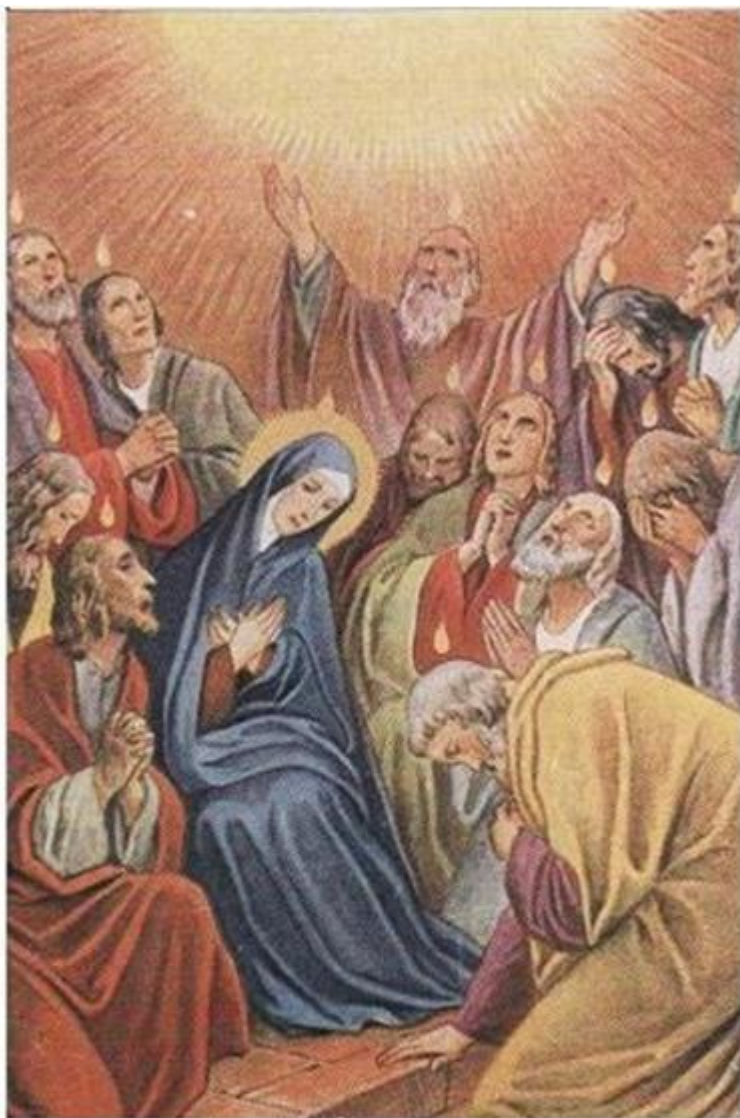
² Avšak kde se podaří navázat dobrý kontakt, zůstává věrný a štědrý, ochotný věnovat svůj čas i něčemu jinému, než co jsou zvyklí. Tak jsme oslovili několik mládežníků, kteří by se snad někdy mohli blíže seznámit s Kristem.

³ Obec má povědomí o křesťanech a o tom, že se modlí, ale nemá zatím potřebu se k nim přidat. Antiochii fandí, ale vlastně si žijí svým životem, tak jí až tolik nepotřebují. Zbožná modlitba a dobrý křesťanský příklad jsou dobrým lékem pro tuto obec.

⁴ O tu modlitbu bych rád poprosil všechny, kdo toto čtou, neboť je jí mnoho zapotřebí třeba i na bojišti Vaši farnosti.

⁵ Kéž Boží požehnání nás provází stále. Bohu díky!

Prosím
o modlitbu *Antiochia*
za toto dílo. Díky.

Modleme se:
Bože, Otče, Ty jsi tak miloval svět, že jsi k naší spáse poslal svého milovaného Syna. Ten když dokonil dílo vykoupení, svěřil apoštolům poslání, které přijal od Tebe a ti v síle Ducha svatého dále zvěštovali Boží záchranu lidem. Povolej, prosíme, i dnes lidi, kteří ochotně nabídnou své schopnosti do služeb Tvé radostné zvěsti, aby se tak tvé království šířilo po celé zemi, neboť ty žiješ a kraluješ po všechny věky věků.
Amen.

KONEC

Vydáno v Drahotuších 1.9.2013